

Asia: VN/698/2021

Hallituksen esitys eduskunnalle työnhakijan palveluprosessin ja eräiden työttömyysetuuden saamisen edellytysten uudistamista koskevaksi lainsäädännöksi

Lausunnonantajan lausunto

Yleistä lausuttavaa esitetyistä muutoksista?

Kainuun ELY-keskuksen näkemyksen mukaan yksilöllisen tuen tarjoaminen työnhakuun ja työllistymiseen, asiakasprosessin vahva alku ja tiheät tapaamiset työnhaun alkuvaiheessa ovat kaiken kaikkiaan kannatettava muutos palveluprosessiin. Resursseja ei kuitenkaan tule painottaa pelkästään työnhaun alkuun sillä silloin työnhakijat ovat yleensä motivoituneita ja aktiivisia hakemaan työtä itsenäisesti. Lisäksi työttömyyden alkuvaiheessa myös työllistytään hyvin. Sen sijaan tukea ja aktivointia työnhaussa tarvitaan erityisesti muutaman kuukauden työttömyyden jälkeen. Edellä mainitun voi todentaa käytännössä tilastojen valossa, esimerkiksi Kainuussa vuonna 2019 alkaneista työttömyysjaksoista 60,8 % päättyi jo ensimmäisen kolmen kuukauden aikana ja näistä 47 % työllistyi avoimille työmarkkinoille. Eli 29 % alkaneista työttömyysjaksoista päättyi kolmen kuukauden sisällä työllistymiseen avoimille työmarkkinoille. Tämän jälkeen tilanne muuttui selkeästi sillä 3-6 kk kestäneistä työttömyyksistä enää 9 % päättyi työllistymiseen avoimille työmarkkinoille.

Työnhakijoiden aktivointi haastatteluin ja keskusteluin sekä työpaikkojen hakuvelvoite ei ratkaise osaavan työvoiman ja työvoiman riittävyysongelmaa, vaikka voikin sitä jossakin määrin, esimerkiksi matalan osaamistason paikoissa, helpottaa. Työnhakijat, joilla on riittävä osaaminen ja työmarkkinaedellytykset kunnossa, ovat hakeneet aktiivisesti työtä ja työllistyneet hyvin tähänkin saakka. Pidempään työttömänä olleiden asiakkaiden kohdalla vaaditaan pääsääntöisesti osaamisen kehittämistä tai päivittämistä tai muita palveluja ennen kuin työllistyminen avoimille työmarkkinoille on mahdollista. Viimeksi mainitun kohderyhmän osalta pitäisikin edelleen vahvistaa erilaisia tukitoimenpiteitä työllistymisen edistämiseksi. Lisäksi tulisi vahvistaa työnantajayhteistyötä, kohtauttaa työnantajia ja työnhakijoita sekä räätälöidä työpaikkoja työnhakijoiden osaaminen huomioiden.

Nyt esitetyssä muodossaan hallituksen esityksessä ei ole riittävällä tavalla arvioitu mallin vaikutuksia työllisyydenhoidon kokonaisjärjestelmään ja erityisesti palveluiden käyttöön. Mallissa ei myöskään kehitetä varsinaisia palveluita, vaan enemmänkin prosessia. Miten huolehditaan palveluprosessin riittävästä yhtenäisyydestä työvoimapalveluita toteuttavien eri tahojen eli TE-toimiston, työllisyyden kuntakokeilujen ja jatkossa kuntien kesken?

Lausuttavaa vaikutusten arvioinnista; taloudelliset vaikutukset?

Työvoimapalveluiden kustannukset kasvavat mallin myötä, kun palkataan lisää henkilöstöä ja käytetään ostopalveluita. Työnhakijoiden tiiviimpi kontaktointi ja työpaikkojen hakuvelvoite todennäköisesti lisäävät työnhakijoiden aktiivisuutta ja voivat ainakin osin helpottaa piilotyöpaikkojen sekä matalan osaamistason paikkojen täyttymistä. Työllisyyden parantuessa vaikutukset valtiontalouteen ovat positiiviset.

Lausuttavaa vaikutusten arvioinnista; vaikutukset viranomaisten toimintaan (ml. resursseja koskevat asiat)?

Esitysluonnoksessa todetaan esitettävien muutosten kohdistuvan nimenomaan työllisyydenhoidon ydinprosessiin eikä esityksessä ole tunnistettu muutoksen vaikutuksia kovinkaan laajasti muihin työllisyydenhoidon osa-alueisiin. Esimerkiksi arvio pohjoismaisen mallin vaikutuksista ostopalveluiden käyttöön puuttuu esityksestä kokonaan eikä esitysluonnoksessa ole huomioitu vaikutuksia ELY-keskukseen palveluiden hankkijana. Niiltäkin osin, kun vaikutuksia on tunnistettu, esityksessä on usein tyydytty toteamaan, ettei vaikutuksia ole mahdollista arvioida.

Asiakastapaamisten määrän merkittävä lisääntyminen vaatii myös huomattavan määrän lisäresursseja ja edellyttää osaavan työvoiman rekrytointia työvoimapalveluihin. Palveluprosessin toteuttaminen edellyttää työvoimapalveluiden asiantuntijoilta mm. vahvaa ohjausosaamista ja ajantasaista toimialaosaamista, joten henkilöstön osaamisen kehittämisen tulee olla riittävää ja jatkuvaa. Miten varmistetaan, että työvoimapalveluita toteuttavat eri tahot järjestävät riittävästi samanlaatuista koulutusta?

Työvoimapalveluiden asiakastietojärjestelmän tulee tukea suunnitellun palveluprosessin toteutumista. Esimerkiksi monet seuraamista edellyttävät asiat (muistutukset, keskustelujen ajoitukset, työnhakuvelvoitteen täyttyminen) tulee hoitua asiakastietojärjestelmän kautta mahdollisimman automatisoidusti. Näin vapautetaan työvoimapalveluiden henkilöstön aikaa varsinaiseen ohjaustyöhön. Mikäli täydentäviä työnhakukeskusteluita korvataan ostopalveluilla, käytettävän tietojärjestelmän tulee myös mahdollistaa asiakasta koskevien tietojen siirtäminen palveluntuottajalta työvoimapalveluihin tietosuoja huomioiden.

Lausuttavaa vaikutusten arvioinnista; vaikutukset työllisyyteen?

Tutkimusten perusteella työnhakijoiden tiiviimpi kontaktointi johtaa lisääntyneeseen aktiivisuuteen työmarkkinoilla, minkä vuoksi voidaan olettaa, että esityksellä on positiivisia työllisyysvaikutuksia. Työllisyysvaikutusten aikaansaamiseksi, tulee haastatteluille ja keskusteluille asettaa selkeät tavoitteet ja virkailijoilla on oltava tarjolla riittävästi yksilölliseen tilanteeseen sopivia vaihtoehtoja seuraavaksi toimenpiteeksi.

Lausuttavaa vaikutusten arvioinnista; muut vaikutukset?

Työnhakijoiden ja työllisyydenhoidon kokonaiskuvan kannalta on erittäin tärkeää, että palvelutarpeet ja mahdolliset työkyvyn puutteet tunnistetaan kokonaisuudessaan. Esityksen mukaan työnhakijoille, joilla on tarvetta sosiaali-, terveys- ja kuntoutuspalveluille, ei aseteta määrällistä työnhakuvelvoitetta. Näin ollen on mahdollista, että erilaisten arviointien tekeminen kasvaa lisääntyneiden kontaktien myötä.

Julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annettu laki; yleistä lausuttavaa työnhakijan palveluprosessista?

Alkuhaastattelun, työnhakukeskustelujen ja täydentävien työnhakukeskustelujen järjestäminen on sinällään oikeasuuntaista ja kannatettavaa. On kuitenkin todettava, että hallituksen esityksessä esitetty malli tekee työnhakijan palveluprosessista monimutkaisen sekä asiakkaan että virkailijan näkökulmasta. Esitetyssä mallissa on erillisiä mekanismeja, reunaehtoja ja poikkeuksia. Tämä voi johtaa usein tulkinnanvaraisiin tilanteisiin, joiden soveltamiseen sekä käsittelyyn tullaan käyttämään huomattavia määriä virkailijaresursseja. Erilaisten tulkintojen mahdollisuus on suuri, varsinkin jos työllisyydenhoidosta vastaa jatkossa noin 300 itsenäistä kuntaa.

Työnhakijan palveluprosessissa käytettävän palvelukanavan valinnan tulisi olla joustavampaa eikä kaikkien tiettyjen keskusteluiden tulisi olla kasvokkain paikan päällä järjestettäviä. Työvoimapalveluiden asiantuntijoilla tulisi olla mahdollisuus vaikuttaa tilannekohtaisesti palvelukanavan valintaan. Myös asiakkaan pitäisi voida vaikuttaa enemmän palvelukanavan valintaan. Paikan päällä tapahtuvat kasvokkain tapaamiset ovat tietyissä tilanteissa tarpeellisia mutta yleisesti ottaen tapaamisen sisältö ja lisäarvon tuottaminen asiakkaalle on tärkeämpää kuin kanava, mitä kautta palvelu toteutetaan. Yhä suurempi osa asiakkaista haluaa ja kykenee hoitamaan asioita etäyhteyksillä. TE-palveluita on rakennettu pitkään sähköisten kanavien varaan ja siten henkilöstön nykyiset virkapaikat eivät välttämättä kohtaa asiakkaiden asiointipaikkakuntien kanssa, mikä voi lisätä virkamatkoja ja kuluja. Ehdotetut kasvokkain tapaamiset eivät myöskään tue digitalisaatiota, ympäristönäkökulmia eivätkä joustavia työn tekemisen ja asioimisen tapoja.

Kainuun ELY-keskus pitää kannatettavana mahdollisuutta suorittaa osa täydentävistä työnhakukeskusteluista ostopalveluna. Esitykseen liittyy kuitenkin epäselvyyksiä ja vaikeaselkoisuutta. Esityksessä on esitetty lukuisia reunaehtoja sille, mitä haastatteluita ei voida järjestää ostopalveluina ja millainen ostopalvelu ei voi täyttää haastatteluvollisuutta. Ostopalveluna toteutettavia täydentäviä työnhakukeskusteluita tulisi olla mahdollista kytkeä johonkin olemassa olevaan ja laajempaan palveluun (esim. työnhaku-, ura- ja työhönvalmennus sekä työvoima- tai kotoutumiskoulutus) eikä mahdollistaa hankinta pelkästään erillisinä palveluina. Erilaisten pilotointien myötä on nimittäin huomattu, ettei yksittäisissä tapaamisissa synny luottamuksellista asiakassuhdetta, vaan se edellyttää pitkäkestoista palvelua. Lisäksi ostopalveluita käytettäessä on huomioitava, että asiakkaan tietoja joudutaan siirtämään työvoimapalveluiden ja palveluntuottajan välillä, ja tietosuojan toteutuminen tulee tällöin varmistaa. Palvelussa tulee myös helposti päällekkäisyyksiä ja tulkintatilanteita siitä, sisältääkö ostopalvelu viranomaistehtäväksi katsottavia osa-alueita. Nämä seikat on huomioitava ja määritettävä tarkoin palveluja hankittaessa.

Hallituksen linjauksen mukaisesti työ- ja elinkeinotoimistojen resursseja lisättäisiin 70 miljoonalla eurolla vuodessa pohjoismaisen työvoimapalveluiden mallin toteuttamiseksi. Jos haastatteluita toteutetaan ostopalveluna, lisää se myös ostopalveluiden hankintaan liittyviä resurssitarpeita. Resursseja tulisi suunnata työ- ja elinkeinotoimistojen lisäksi myös hankintoja tekeville viranomaisille.

Julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annettu laki; lausuttavaa osa-aikaista työtä tekevien palveluprosessista?

Osa-aikaisten palveluprosessin vahvistaminen on kannatettavaa mutta prosessin toteutuksessa tulisi mahdollistaa esitysluonnosta enemmän asiakaskohtaista joustavuutta ja harkinnanvaraa.

Julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annettu laki; lausuttavaa koulutuksessa olevien palveluprosessista?

Hallituksen esitys on epätarkka sillä säännöskohtaisissa perusteluissa jää useissa kohti avoimeksi, puhutaanko koulutus - termiä käytettäessä työvoimakoulutuksesta vai omaehtoisesta, työttömyysetuudella tuetusta koulutuksesta? Koulutuksen aikana työvoimapalveluilla on velvollisuus tehdä yksilöityjä työtarjouksia, mutta hallituksen esityksestä ei käy selkeästi ilmi, onko työnhakijalla velvoite hakea työtä tarjosten perusteella ja voiko hakematta jättämisestä tulla työnhakijalle seuraamuksia. Jos työnhakija työllistyy työtarjouksen perusteella hakemaansa työpaikkaan, voiko

hän halutessaan jatkaa työvoimakoulutuksessa työn ohessa (työvoimakoulutus on tarkoitettu työttömille ja työttömyysuhan alaisille)?

JTYPL 3 luku 5 § 4 mom pykäläviittaukset ovat väärin sekä lakiehdotuksessa että säännöskohtaisissa perusteluissa.

Työnhakuvelvoitteen tuominen koulutuksiin on problemaattinen, kun sitä rakennetaan olemassa olevien rakenteiden ja käytäntöjen päälle. Koulutusmallit toimivat nykyisellään siitä lähtökohdasta, että opiskelu työvoimakoulutuksessa on kokoaikaista ja sen aikana hankitaan osaamista, jota työmarkkinaedellytysten parantamiseen tarvitaan tai tutkinto/osatutkinto. Työnhakuvelvoitteen tuominen koko koulutuksen ajalle muuttaa merkittävästi tilannetta. Työtarjousten tekeminen edellyttää myös työvoimapalveluiden asiantuntijoilta vahvaa osaamista, koska asiakkaan osaamisen kehittymistä koulutuksen kuluessa tulee osata arvioida samoin kuin työpaikan osaamisedellytyksiä suhteessa koulutuksen sisältöön. Hallituksen esityksessä työtarjoukselta edellytetään, että se on 'koulutusalaan liittyvä' ja 'koulutusta tukeva'. On aloja, joille ei voi työllistyä ilman alan tutkintoa tai tiettyä osaamistasoa, joten työtarjousten tekeminen ainakin koulutuksen alkuvaiheessa voi olla jopa mahdotonta.

Koulutushankintojen kannalta uusi palveluprosessi tarkoittaa, että esim. hankittavien opiskelijatyöpäivien ja opiskelijoiden lukumäärän arvioiminen on vaikeaa. Työllistymisen vaikutusta opiskelijamäärien muutoksiin koulutuksen kuluessa on mahdotonta arvioida ja varautua siihen. Kaikkia koulutuksia ei voida toteuttaa nonstop-periaatteella, jolloin opiskelijamäärä voi kutistua koulutuksen loppua kohti merkittävästi. Tämä tarkoittaa opiskelijakohtaisen hinnan nousua tai kannattamattomuuden riskiä palveluntuottajalle toteuman mukaan maksettavissa koulutuksissa. On vaikea uskoa, että merkittävä osa opiskelijoista jatkaisi opintoja työn ohessa, vaikka se olisikin mahdollista. Mikäli tähän on kuitenkin varauduttava, se tulee ottaa huomioon koulutuksen toteutustavoissa ja kestossa, koska työn ohella opiskelevat tarvitsevat todennäköisesti pidemmän ajan koulutuksen loppuun saattamiseen.

Julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annettu laki; lausuttavaa muistutuksesta?

-

Julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annettu laki; yleistä lausuttavaa työnhakuvelvollisuudesta?

Esitysluonnoksen mukaan työttömyysetuuden saamisen edellytysten täyttymisen seurannassa keskeistä olisi verkkopalvelun käyttö. Lisäksi todetaan, että työnhaun seuranta perustuisi työnhakijan itse ilmoittamiin tietoihin. Molemmat periaatteet ovat kannatettavia ja jopa

välttämättömiä prosessin toiminnan kannalta. Nykyiset käytössä olevat järjestelmät eivät valitettavasti tue näitä tavoitteita, mistä johtuen on kiireellisesti resursoitava ja luotava järjestelmä, joka vastaa yo. tarpeisiin.

Työnhakijan voidessa itse päättää hakemistaan paikoista työnhakijan oma vastuu ja päätösvalta työllistymisprosessissaan vahvistuvat, mikä on positiivista. Lisäksi on kannatettavaa, että määrällistä työnhakuvelvollisuutta voitaisiin tietyissä tilanteissa alentaa työvoimapalveluiden asiantuntijan arvion mukaan. Haettavien työpaikkojen kaikille yhteisesti asetettu määrä on kuitenkin jossain määrin ongelmallinen. Erityisesti työnhakijoilta, joiden osaaminen ja edellytykset vastaavat työmarkkinoiden tarpeita ja joiden ammatissa on runsaasti avoimia työpaikkoja, tulisi edellyttää huomattavasti aktiivisempaa työnhakua. Työnhakuvelvoite voisi myös olla suurempi työttömyyden alkuvaiheessa, etenkin em. ryhmällä. Määrällisessä työnhakuvelvoitteessa tulisi olla joustoa myös työmarkkinatilanteen nopeiden muutosten varalta.

Haettujen työpaikkojen laatuun tulee kiinnittää huomioita säännöllisesti työnhakukeskusteluissa. Näin voidaan vähentää ainoastaan veloitteen täyttämisen vuoksi hakemista. Mikäli työmahdollisuuksia ei ole haettavissa riittävästi, tulee siitäkin keskustella perusteellisesti asiakkaan kanssa. Eli pohtia syitä mahdollisuuksien vähäiselle määrälle, onko taloudessa matalasuhdanne vai eikö kyseisessä ammatissa vain ole töitä, olisiko kouluttautuminen uuteen ammattiin kannattavaa jne.

Kokoaikaisten lomautettujen työnhakuvelvoite voisi alkaa aiemmin kuin vasta kolmen kuukauden päästä lomautuksen alkamisesta. Vai vaikuttaako tähän ammattitaitosuoja? Sen sijaan työaika lyhentämällä lomautettujen työnhakuvelvoitteen alkaminen kolmen kuukauden päästä voi joissakin tilanteissa olla kohtuuton, koska yrityksellä voi olla pidempiaikainen tarve sopeuttaa toimintaa tai tasata kausivaihtelua ja työnhakuvelvoite voi johtaa osaavan työvoiman menettämiseen. Tietysti työntekijöillä on aina oikeus vaihtaa työpaikkaa, mutta tässä sitä ikään kuin tuetaan julkisen toimijan asettamilla vaatimuksilla.

Työnantajat voivat kokea työnhakuvelvoitteen vuoksi tehdyt työhakemukset rasitteena, vaikka olisivatkin rekrytoimassa uusia työntekijöitä. Näin ainakin niissä tapauksissa, joissa työpaikkaa haetaan vain veloitteen vuoksi ilman todellista motivaatiota. Pelkona on, että yritykset vähentävät työpaikkailmoitustensa julkaisemista varsinkin julkisten työvoimapalveluiden kautta.

Työttömyyden keston mukaan porrastettu työttömyysturva ja työpaikan löytämisestä maksettava palkkio (esimerkiksi työttömyysturva jatkuisi vähän aikaa työn löytymisen jälkeen, varsinkin pitkäaikaistyöttömillä), todennäköisesti motivoisivat määrällistä työnhakuvelvoitetta paremmin työnhakuun. Esimerkiksi Tanskassa tällaisesta mallista on käytännössä hyviä kokemuksia.

Julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annettu laki; lausuttavaa osa-aikaista työtä

tekevien työnhakuvelvollisuudesta?

-

Julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annettu laki; lausuttavaa koulutuksessa olevien työnhakuvelvollisuudesta?

Luonnoksessa hallituksen esitykseksi esitetään julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annetun lain muuttamista niin, että myös koulutuksessa olevalla olisi työnhakuvelvollisuus tiettyjen ehtojen täytyttyä. Työnhakuvelvollisuuden määräytymistä olisi syytä tarkentaa, sillä nykyinen muotoilu on epäselvä ja ei-tarkoituksenmukainen.

Sinällään on kannatettavaa, että tähtäin on avoimille työmarkkinoille työllistymisessä mutta koulutuksessa olevien ohjaaminen töihin kesken koulutuksen ei ole tarkoituksen mukaista. Työvoimakoulutukset ovat aina työelämälähtöisiä ja niihin sisältyy runsaasti käytännönläheistä työssäoppimista työpaikoilla tai opinnollistamista. Työnhakijoilla on siis koko koulutuksen ajan paljon kontakteja työnantajiin ja mahdollisuuksia tuoda omaa osaamistaan esiin työpaikoilla. Lisäksi työvoimakoulutukseen valittavilla asiakkailla on aina osaamisen kehittämisen tarve ja koulutuksen katsotaan parantavan hänen työllistymismahdollisuuksiaan. Koulutuksista siirrytään työhön nykyisinkin. Tästä näkökulmasta työtarjousten tekeminen työvoimapalveluiden toimesta työvoimakoulutuksen aikana (yli kuukauden kestävässä) tuntuu turhalta toimenpiteeltä, vaikka onkin ymmärrettävää siitä näkökulmasta, että työttömyysetuutta ei ole ensisijaisesti tarkoitettu opintojen rahoittamiseen. Sen sijaan kuukausi ennen koulutuksen päättymistä alkava työnhakuvelvoite on kannatettavaa ja aika voisi joissakin tapauksissa olla hieman pidempikin. Työvoimakoulutuksista työllistytään pääsääntöisesti hyvin joka tapauksessa, mutta työnhakuvelvoite voi aktivoida passiivisempia asiakkaita.

Mahdollinen työhön siirtyminen työtarjouksen johdosta kesken koulutuksen ei palvele asiakasta pitkällä tähtäimellä, kun osaamiseen jää edelleen aukkoja koulutuksen jäätyä kesken. On vaikea uskoa, että työllistymisen jälkeen kovinkaan moni jäisi suorittamaan koulutuksen loppuun työn ohessa eikä tähän voida asiakasta velvoittaa. Osaamisen puutteet voivat hankaloittaa työllistymistä myöhemmässä vaiheessa, eikä koulutukseen pääseminen uudestaan ole itsestään selvää. Ehdotus ei tue jatkuvan osaamisen kehittämisen tavoitteita, jotka ovat äärimmäisen tärkeitä nopeasti muuttuvassa työelämässä. Lisäksi joitakin työnhakijoita on pitänyt motivoida pitkään koulutukseen hakeutumiseksi ja mahdollinen koulutuksen keskeyttäminen ei ole varsinkaan näissä tapauksissa toivottavaa.

Kotoutumiskoulutuksessa oleville työtarjousten tekeminen voi olla erittäin haasteellista, koska valtaosassa työpaikoista edellytetään suomen kielen taitoa. Kielen lisäksi kotoutumiskoulutuksessa

opitaan yhteiskunnallisia asioita ml. työelämä tietous, jotka ovat olennaisia suomalaisessa työelämässä ja yhteiskunnassa. Miten varmistetaan, että kotoutuminen jatkuu ja asiakas saa riittävän tietämyksen suomalaisesta yhteiskunnasta, jos kotoutumiskoulutuksesta siirrytään työhön hyvinkin nopeasti? Kotoutumiskoulutuksesta jatketaan usein opiskelemaan Suomessa tarvittavaa ammattitaitoa. Miten varmistetaan, että maahanmuuttajilla on mahdollisuus tutkintoon johtavaan osaamispolkuun ja riittävä suomen kielen taito sitä varten? Työssä tarvittava suomen kielen taito voi olla vähäinen eikä kielitaito välttämättä kehity.

Julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annettu laki; lausuttavaa työnhakuvelvollisuuden asettamatta jättämisestä?

-

Julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annettu laki; muuta lausuttavaa?

-

Työttömyysturvalaki; lausuttavaa työstä eroamisen perusteella asetettavasta seuraamuksesta?

-

Työttömyysturvalaki; lausuttavaa työstä kieltäytymisen perusteella asetettavasta seuraamuksesta?

-

Työttömyysturvalaki; lausuttavaa porrastetusta seuraamuksesta?

Mikäli asiakkaan odotetaan osallistuvan aktiivisesti alkuhaastatteluihin ja työnhakukeskusteluihin sekä eri palveluihin, seuraamusten mm. siitä, että jättää saapumatta alkuhaastatteluun ja työnhakukeskusteluihin tai että jättää aloittamatta palvelun tai keskeyttää sen, tulisi olla merkittävämpiä. Tällä on laajemmin vaikutusta myös palveluhankintoihin, sillä palveluiden aloittaminen oletettavasti vähenee ja keskeyttämiset lisääntyvät, kun niistä ei aiheudu välittömiä seuraamuksia työttömyysetuuteen.

Työttömyysturvalaki; muuta lausuttavaa?

-

Lausuttavaa työllisyyden edistämisen kuntakokeilusta annetun lain muuttamisesta?

-

Lausuttavaa muiden lakien muuttamisesta?

-

Lausuttavaa muutosten voimaantulosta ja siirtymäajan järjestelyistä?

-

Lausuttavaa suhteesta perustuslakiin ja säätämijärjestyksestä?

-

Muuta lausuttavaa?

-

Korhonen Jaana
Kainuun ELY

Kyllönen Anna-Elina
Kainuun ELY